

САМА

Елисавета Багряна

Аз живея далеч от света
и сънят ми е кротък и девствен.
не достигат до моите врата
ни тревожни, ни радостни вести.

През деня - сред обилния плод
на нивята, отдъхвам с надежда,
вечерта - на бездънния свод
във съзвездия нови се вглеждам.

Но защо днес сърцето се сви -
твоя спомен не е ли погребан
сред уханните полски тревни?

А над мен е планинският гребен.
- Как спокойно е тука без тебе,
как спокойно и ... пусто, уви!